

عنوان مقاله:

چهره سیستان در آینه باورها و اساطیر زرتشتی

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره شناختی، دوره 16، شماره 61 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

سیده فاطمه زارع حسینی - استادیار ادیان و عرفان تطبیقی دانشگاه فردوسی مشهد

وجیهه ابهری مارشک - کارشناس ارشد ادیان و عرفان تطبیقی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

در متون دینی ایران باستان و به ویژه در ادبیات زرتشتی، دیار سیستان اهمیت شایانی یافته و بارها از این منطقه و مکان های اساطیری، تاریخی، جغرافیایی و یا افراد مرتبط با آن سخن به میان رفته است. با عنایت به اهمیت این موضوع و نبود پژوهشی جامع در این باره، در مقاله حاضر با روشی توصیفی تحلیلی، رد پاهای دینی و اساطیری سرزمین سیستان در دین زرتشتی بررسی می شود. نتایج به دست آمده از این پژوهش نشان می دهد که این خطه با سکاها و کیانیان در ارتباط بوده و از آنجا که زادگاه پیام آور دین زرتشتی است، مهد گسترش و تبلیغ این دین و محل ظهور منجیان پایان جهان نیز بوده است؛ همچنین به دلیل جای دادن چندین آتشکده، دریا، رود و کوه مقدس در خود، به عنوان سرزمین ظهور منجیان موعود در این دین، از جایگاه والایی برخوردار است. یادکرد فراوان و گوناگون سیستان در متون زرتشتی، می تواند بازتاب سیمای دینی و اساطیری این سرزمین در این دین باستانی باشد.

کلمات کلیدی:

سیستان، دین زرتشتی، زرتشت، کیانسه، سه موعود نجات بخش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1229775>

